

Sygn. akt I C 256/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Arkadiusz Ziarko

Protokolant: sekretarz sądowy Marta Kreczkowska - Żyrkowska

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. w W.

przeciwko M. D.

o zapłatę

na skutek zarzutów pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 29 listopada 2016 r., w sprawie I Nc 1558/16

I utrzymuje powyższy nakaz zapłaty w mocy w całości;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.000 (tysiąc) zł tytułem zwrotu kosztów procesu ponad koszty zasądzone w powyższym nakazie zapłaty.

SSR Arkadiusz Ziarko

Sygn. akt I C 256/18 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego M. D. kwoty 22.558,89 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, jednak nie wyższymi niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 20.000 zł od dnia 13 października 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania wskazał, że w dniu 13 kwietnia 2006 r. strony zawarły umowę o KONTO ZA ZERO, która w związku z wypowiedzeniem została zaewidencjonowana w dniu 22 grudnia 2015 r. na rachunku (...). (...) (...) Na zadłużenie pozwanego składają się:

- kwota 20.000 zł należności głównej,
- kwota 2.558,89 zł stanowiąca wyliczone, ale nie skapitalizowane odsetki umowne liczone od 25 lipca 2015 r. do 12 października 2016 r. (k. 2-5)

Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 29 listopada 2016 r., w sprawie I Nc 1558/16, nakazał pozwanemu, aby w ciągu dwóch tygodni, zapłacił na rzecz powoda w/w kwotę wraz z kosztami procesu albo w tymże terminie wniósł sprzeciw. (k. 21)

Pozwany M. D., w zarzutach od nakazu zapłaty, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska zarzucił nieudowodnienie istnienia, wysokości oraz wymagalności wierzytelności dochodzonej pozwem. Z ostrożności procesowej zarzucił również:

- nieważność umowy,
- brak legitymacji czynnej powoda,
- brak udostępnienia przez bank pozwanemu środków pieniężnych,
- brak wykazania wysokości odsetek naliczonych przez powoda,
- brak wymagalności roszczenia.

W dalszej części pozwany podnosił, że powód wbrew treści art. 6 k.c. nie udowodnił istnienia wymagalnej względem pozwanego wierzytelności, również w zakresie jej wysokości. Zakwestionował istnienie należytego umocowania po stronie pełnomocnika powoda i wiarygodność złożonych przez niego dokumentów, także tych poświadczonych notarialnie. Pozwany zaprzeczył by zawierał umowę bankową z powodem i aby ten przekazywał mu jakiegokolwiek środki. W jego ocenie bez regulaminów, harmonogramów oraz tabel opłat i prowizji, nie sposób wyliczyć wysokość dochodzonego pozwem roszczenia. Poniósł, że powód nie wykazał umocowania osoby wystawiającej wyciąg mający stanowić podstawę roszczeń zgłoszonych pozwem. Ostatecznie wskazał również na brak wymagalności roszczenia, co czyni pozew w sprawie co najmniej przedwczesnym. (k. 29-48)

Sąd Rejonowy (...) wyrokiem z dnia 27 lutego 2017 r., w sprawie I C 158/17 upr, uchylił nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 29 listopada 2016 roku w sprawie I Nc 1558/16 i powództwo oddalił. W punkcie II wyroku zasądził od powoda na rzecz pozwanego 5.663 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 4.800 zł kosztów zastępstwa procesowego. (k. 59)

Apelację od powyższego orzeczenia złożył powód, zaskarżając go w całości i wnosząc o zamianę zaskarżanego wyroku i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty dochodzonej pozwem i zasądzenie kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że w wyznaczonym terminie złożył odpowiedź na zarzuty pozwanego od nakazu zapłaty, Sąd jednak pominął ją przy orzekaniu. Wskazał, że fakt zawarcia umowy, istnienia roszczenia powoda oraz jego wysokości nie był kwestionowany na etapie przedsądowym oraz w toku postępowania sądowego, stąd też w jego ocenie nie zachodziła konieczność składania do pozwu umowy bankowej i jej wypowiedzenia. (k. 86-87)

Sąd Okręgowy (...), IX Wydział Cywilny Odwoławczy, wyrokiem z dnia 24 października 2017 r., w sprawie IX Ca 547/17, uchylił zaskarżony wyrok, zniósł postępowanie dotknięte nieważnością na rozprawie w dniu 27 lutego 2017 r. i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania tut. Sądowi, pozostawiając mu jednocześnie orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego. (k. 196)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 września 2014 r. strony zawarły umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) za zero, usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej, na podstawie której powód zobowiązał się do prowadzenia dla pozwanego rachunku o numerze (...). (dowód: Umowa rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) zero, usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej – k. 119-121)

Następnie, w dniu 2 października 2014 r., strony zawarły umowę kredytu odnawialnego, na podstawie którego powód udzielił pozwanemu kredytu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym na cele konsumpcyjne, w

formie limitu kredytowego w kwocie 15.000 zł. Kredyt udostępniony został pozwanemu poprzez postawienie środków do jego dyspozycji na rachunku o numerze (...). Strony ustaliły oprocentowanie kredytu w stosunku rocznym na 15,90 %. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania w dniu zawarcia umowy wynosiła 21,33. Aneks nr (...) z dnia 23 lutego 2015 r. strony podwyższyły kwotę kredytu odnawialnego o 5.000 zł. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania kredytu ustalona została na 13,67 %.(dowód: Umowa kredytu odnawialnego z załącznikami – k. 88-97, Aneks nr (...) do Umowy kredytu odnawialnego – k. 107)

W dniu 22 grudnia 2015 r. środki w wysokości 20.000 zł zostały udostępnione pozwanemu na prowadzonym dla niego rachunku bankowym nr (...). (dowód: historia operacji na koncie – k. 63, zestawienie operacji – k. 64-65)

Z powodu przekroczenia limitu ustalonego umową kredytu odnawialnego do rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...), powód pismem z dnia 30 września 2015 r. (odebrany przez pozwanego w dniu 15 października 2015 r.) wypowiedział pozwanemu ww. umowę z zachowaniem 2 miesięcznego okresu wypowiedzenia. (dowód: wypowiedzenie umowy kredytu odnawialnego z z.p.o.- k. 125-126)

Powód dnia 12 października 2016 r. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych nr (...), w którym wymagalne zadłużenie pozwanego oznaczono na sumę 22.558,89 zł, w tym 20.000 zł należności głównej i 2.558,89 zł odsetek za okres od 25 lipca 2015 r. do 12 października 2016 r. (dowód: W. z ksiąg bankowych nr (...) – k. 6)

Pismem z dnia 22 lipca 2016 r. powód wzywał pozwanego do zapłaty kwoty 22.109,57zł. (dowód: wezwanie do zapłaty z z.p.o. – k. 7-8)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego roszczenie powoda w stosunku do pozwanego zasługiwało na uwzględnienie.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł na dokumentach przedłożonych w sprawie, których wiarygodność i prawdziwość, nie budziła wątpliwości Sądu.

Wbrew twierdzeniom pozwanego powód w sposób należyty wykazał istnienie, wysokość oraz wymagalność wierzytelności dochodzonej pozwem.

Wskazać trzeba, że zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 233 § 1 kpc sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie „wszechstronnego rozważenia zebranego materiału” (a zatem, jak podkreśla się w orzecznictwie, z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów i mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności – por. wyrok SN z dnia 17 listopada 1966 r., II CR 423/66, OSNPG 1967, nr 5–6, poz. 21; uzasadnienie wyroku SN z dnia 24 marca 1999 r., I PKN 632/98, OSNAPiUS 2000, nr 10, poz. 382; uzasadnienie postanowienia SN z dnia 11 lipca 2002 r., IV CKN 1218/00, LEX nr 80266; uzasadnienie postanowienia SN z dnia 18 lipca 2002 r., IV CKN 1256/00, LEX nr 80267; wyrok SA w Poznaniu z dnia 12 czerwca 2013 r., III AUa 51/13, LEX nr 1356634). Jak twierdzi się w literaturze, moc dowodowa oznacza siłę przekonania uzyskaną przez sąd wskutek przeprowadzenia określonych środków dowodowych na potwierdzenie prawdziwości lub nieprawdziwości twierdzeń na temat okoliczności faktycznych, istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Wiarygodność zaś decyduje o tym, czy określony środek dowodowy, ze względu na jego indywidualne cechy i obiektywne okoliczności, zasługuje na wiarę (zob. wyrok SA w Poznaniu z dnia 21 marca 2013 r., III AUa 1431/12, LEX nr 1322011; wyrok SA w Łodzi z dnia 5 czerwca 2013 r., I ACa 50/13, LEX nr 1345548; wyrok SA w Łodzi z dnia 23 lipca 2013 r., I ACa 90/13, LEX nr 1356578 za T. Demendecki, Komentarz aktualizowany do art.233 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX/el., 2018).

Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa Bankowego, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty

wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Z uwzględnieniem zastrzeżeń wynikających z przepisów wyżej wskazanych ustawy strony mogą, zgodnie z brzmieniem art. 3531 k.c., ułożyć stosunek prawny według swojego uznania. Dokumenty złożone przez powoda pozwoliły na ustalenie, że pozwany w istocie zawarł umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, a następnie umowę kredytu odnawialnego w wysokości 20.000 zł i środki te zostały przez niego wykorzystane. Na okoliczność w/w zdarzeń powód przedłożył oryginały umów opatrzonych własnoręcznymi podpisami pozwanego, których wiarygodność w tym wypadku nie może budzić wątpliwości.

Sąd nie znalazł nadto podstaw do kwestionowania wysokości roszczenia oznaczonego pozwem. Zarówno obowiązek zwrotu kwoty kredytu w wysokości 20.000 zł oraz odsetek od tej kwoty liczonych od dnia 25 lipca 2015 r. do 12 października 2016 r. wyliczonych na 2.558,89 zł, znajduje potwierdzenie w złożonych w sprawie dokumentach, w tym wyciągu z ksiąg bankowych nr (...). Wprawdzie w stosunku do ksiąg rachunkowych i wyciągów z ksiąg rachunkowych banku, w aktualnym stanie prawnym, nie sposób przypisywać mocy prawnej jaką Kodeks postępowania cywilnego wiąże z dokumentem urzędowym, niemniej wobec całokształtu okoliczności sprawy, a nade wszystko oryginałów innych dokumentów złożonych przez powoda, przyjąć należy, że razem wywołują one przekonanie o prawdziwości złożonych w nich oświadczeń.

Za chybiony uznać należy zarzut pozwanego, co do braku wymagalności roszczenia zgłoszonego pozwem. Powód przedłożył pismo, którym wypowiedział pozwanemu umowę kredytu odnawialnego do rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...) z zachowaniem 2 miesięcznego okresu wypowiedzenia, a tym samym postawił całość roszczenia w stan wymagalności.

Wskazać trzeba, że powoływany przez pełnomocnika pozwanego przepis art. 75c ust. 1 PrBank wprowadzony został do ustawy na podstawie ustawy o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1854), która weszła w życie 27 listopada 2015 roku. Co więcej, w myśl art. 12 ustawy zmieniającej, banki miały dostosować swoją działalność do wymagań określonych we wprowadzonym niniejszą ustawą art. 75c PrBank, terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Wypowiedzenie umowy kredytu odnawialnego do rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...) powód złożył pozwanemu 30 września 2015 r., zatem na miesiąc przed wprowadzeniem przepisów art. 75c PrBank. Wypowiedzenie złożone pozwanemu, zostało przez niego odebrane, co pozwany poświadczył własnoręcznym podpisem.

Pozwany w treści sprzeciwu od nakazu zapłaty zarzucał nieważność umowy bankowej łączącej strony, nie wskazał jednak które z jej zapisów uznać należałoby za niedozwolone postanowienia umowne. Treść umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) za zero, usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej oraz jej aneks nie pozwalają na przyjęcie by w/w umowę należało w jakiegokolwiek części uchylić lub ostatecznie stwierdzić jej nieważność. Zapisy umowy rażąco nie naruszają interesów pozwanego, ani też nie są sprzeczne z dobrymi obyczajami.

W sprawie pozwany niesłusznie wywodził, że stroną postępowania jest Centrum Restrukturyzacji i Windykacji Biuro w G.. W treści pozwu stroną powodową oznaczono prawidłowo na (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W., która posiada osobowość prawną i jak ustalono wymagalną wierzytelność w stosunku do pozwanego, a tym samym legitymację do wystąpienia w sprawie.

W tym stanie rzeczy w oparciu o zawartą przez strony umowę i powołane przepisy należało powództwo uwzględnić w całości, a w konsekwencji nakaz zapłaty z dnia 29 listopada 2016 r. w sprawie I Nc 1558/16 utrzymać w całości w mocy. (pkt I wyroku)

W punkcie II wyroku, na zasadzie art. 98 k.p.c., zasądzone od pozwanego na rzecz powoda całość poniesionych przez niego kosztów, ponad te zasądzone w skarżonym nakazie zapłaty. (pkt II wyroku)

SSR Arkadiusz Ziarko